

затъ навънъ. Предъ силата на тия лѣчебни растения, всѣ какъвъ хирургически ножъ пада. Тѣзи растения правятъ най-добри операции. Човѣкъ може да развие въ себе си таланта, да познава, кои храни сж най-добри. Всѣки организъмъ се нуждае отъ специфична храна, която, ако човѣкъ познава, може да помогне за развитието си, не само физически, но и умствено, сърдечно и духовно. Това показва, че не е достатъчно човѣкъ само да яде, за да задоволи глада си, но отъ голѣмо значение за него е, каква храна ще употрѣбява. Здравето, както и правилното развитие на човѣка, не седи само въ неговата дебелина. Казватъ за нѣкой човѣкъ, че билъ много поправенъ, надебелѣлъ. Често такива надебелявания носятъ нещастия за хората. Надебеляването е процесъ на натрупване, а не растене. Когато камънитѣ се натрупватъ единъ върху другъ, това не е растене. Растенето се отличава по следнитѣ три признака: тѣлото се развива симетрично; чувствата — хармонично, а мисълта става свѣтла и обхваща всички области на живота. Такъвъ човѣкъ всѣкога постъпва разумно. Каква е разликата между разумния и неразумния човѣкъ? И двамата сж поставени при еднакви условия на живота, но единиятъ постъпва разумно, а другиятъ — неразумно. Значи, причината за да постъпватъ и двамата по два различни начина, е вътрешна, а не външна. Може ли времето отъвън да се измѣни за праведния? Праведниятъ и грѣшникътъ пжтуватъ при едно и сжщо време, но праведниятъ знае законитѣ, чрезъ които да акумулира топлината и студа, вследствие на което не усеща студа, нито пъкъ се измжчва отъ горещината. Този акумулаторъ е въ мисълта му. Неговата мисълъ е положителна. Сжщо така той лесно се справя и съ вѣтъра. Чрезъ мисълта си, той може да спре вѣтъра. Ако пъкъ му е приятно вѣтърътъ да го вѣе, той се оставя на неговитѣ вѣлни. Когато Христосъ бѣше съ ученицитѣ си по морето, излѣзе вѣтъръ, който започна да люлѣе лодката. Този вѣтъръ бѣше приятенъ на Христа, и Той се остави да го полюлѣе малко, но ученицитѣ Му се уплашиха, събудиха Го и казаха: „Учителю, ще потънемъ!“ И заповѣда Христосъ на вѣтъра да престане.

Съвременнитѣ учени се интересуватъ, какъ е могълъ вѣтърътъ да престане. Вѣтърътъ не е нищо друго, освенъ въздушно течение, което може да се усилва и отслабва, както желѣзарьтъ, чрезъ мѣха, усилва или отслабва огъня, на който ще топи желѣзото. Значи, разумни сжщества,